

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 46/2022-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mandzák a spol., s. r. o., Zámocká 5, Bratislava, IČO 35 943 882, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Michal Mandzák, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5 Tost 10/2022 z 26. apríla 2022 (vedená pod sp. zn. I. ÚS 475/2022) a proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5 Tost 15/2022 zo 4. júla 2022 (vedená pod sp. zn. IV. ÚS 491/2022) takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. I. ÚS 475/2022 a sp. zn. IV. ÚS 491/2022 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. I. ÚS 475/2022.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie ústavných sťažností

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. júna 2022 (ďalej len „prvá ústavná sťažnosť“) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 6 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 5 Tost 10/2022 z 26. apríla 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje prikázať najvyššiemu súdu prepustiť ju ihneď z väzby na slobodu a priznať jej náhradu trov konania pred ústavným súdom. Ústavný súd prvú ústavnú sťažnosť uznesením č. k. I. ÚS 475/2022-22 z 8. septembra 2022 prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu. Prvá ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. I. ÚS 475/2022 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Milošovi Maďarovi, ktorý je

podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2022 do 31. decembra 2022 (ďalej len „rozvrh práce na rok 2022“) členom prvého senátu ústavného súdu.

2. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 22. augusta 2022 (ďalej len „druhá ústavná sťažnosť“) domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru, ako aj práva podľa čl. 47 charty uznesením najvyššieho súdu č. k. 5 Tost 15/2022 zo 4. júla 2022 (ďalej len „druhé napadnuté uznesenie“). Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd zrušil druhé napadnuté uznesenie a vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Navrhuje jej priznať primerané finančné zadostučinenie v sume 50 000 eur, ako aj náhradu trov konania. Ústavný súd druhú ústavnú sťažnosť uznesením č. k. IV. ÚS 491/2022-17 z 27. septembra 2022 prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu. Druhá ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. IV. ÚS 491/2022 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Miroslavovi Durišovi, ktorý je podľa rozvrhu práce na rok 2022 členom štvrtého senátu ústavného súdu.

3. Z prvej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka bola uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) z 11. marca 2022 vzatá do vydávacej väzby ako vyžiadaná osoba podľa zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 154/2010 Z. z.“), a to na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Krajským súdom v Grazi 7. mája 2020 (ďalej aj „európsky zatýkací rozkaz“). Proti uzneseniu krajského súdu z 11. marca 2022 podala sťažovateľka sťažnosť odôvodnenú prostredníctvom právneho zástupcu podaniami z 22. marca 2022, 3. apríla a 25. apríla 2022, o ktorej rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením z 26. apríla 2022 tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť sťažovateľky ako nedôvodnú zamietol. Sťažovateľka namieta, že napadnuté uznesenie je arbitrárne. Namieta predovšetkým a) porušenie svojho práva na zákonného sudcu, čo sa týka spôsobu pridelenia súdneho spisu na najvyššom súde; b) neprípustnosť toho, aby krajský súd rozhodoval v jej veci, keď európsky zatýkací rozkaz bol predmetom konania na Krajskom súde v Trnave (sp. zn. 5 Ntc 25/2017), ktorý doteraz nerozhodol procesne relevantným spôsobom; c) absenciu vysporiadania sa s otázkou existencie originálu, resp. skenu originálu európskeho zatýkacieho rozkazu; d) porušenie svojho práva na obhajobu, ku ktorému malo dôjsť nesprávnym vyhodnotením jej prejavu vôle, ktorým si zvolila obhajcu, nepredložením celého spisu krajskému súdu a taktiež nepredložením celého spisového materiálu obhajobe a tým, že konajúce súdy sa nevysporiadali s jej námietkou o absencii testu proporcionality a nereagovali na námietku premlčania; e) nedostatočné zaoberanie sa otázkou nahradenia vydávacej väzby a f) prietahy v konaní.

4. Z druhej ústavnej sťažnosti vyplýva, že krajský súd uznesením z 31. mája 2022 vykonal európsky zatýkací rozkaz Krajského súdu v Grazi zo 7. mája 2020. Proti uzneseniu krajského súdu podala sťažovateľka sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší súd druhým napadnutým uznesením zo 4. júla 2022 tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zamietol. Podstatou argumentácie sťažovateľky v druhej ústavnej sťažnosti sú tri okruhy námietok. Sťažovateľka namieta, že i) vo veci mal konať Krajský súd v Trnave, keďže o európskom zatýkacom rozkaze konal tento súd a dosiaľ o ňom nerozhodol zákonným spôsobom, ii) vykonaniu európskeho zatýkacieho rozkazu bránilo premlčanie a napokon iii) európsky zatýkací rozkaz nebolo možné vykonať, keďže bol vydaný sudkyňou Krajského súdu v Grazi, ktorá nemá štatút nestrannosti, a to z dôvodu rozporu s právom Európskej únie. Uvedená sudkyňa totiž spoluobžalovaných

sťažovateľky uznala za vinných, pričom skutok v európskom zatýkacom rozkaze mala účelovo nadkvalifikovať (oproti vymedzeniu skutku v meritórnom rozhodnutí) tak, aby sa uplatnila dlhšia premlčacia lehota. Sťažovateľka tiež namietala právny záver najvyššieho súdu, ktorý vyhodnotil jej námietku zaujatosti proti senátu 5 Tost ako oneskorenú.

5. Medzi ústavnými sťažnosťami sťažovateľky je daná úzka vecná súvislosť. Prvá ústavná sťažnosť sa týka rozhodovania najvyššieho súdu týkajúceho sa jej vzatia do vydávacej väzby na účely vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa zákona č. 154/2010 Z. z. Druhá ústavná sťažnosť sa týka rozhodovania najvyššieho súdu o vykonaní daného európskeho zatýkacieho rozkazu. V oboch ústavných sťažnostiach pritom sťažovateľka vznáša vzájomne súvisiace námietky, resp. aj identické námietky (námietku, že vo veci mal rozhodovať Krajský súd v Trnave, resp. námietku premlčania, ktorá bráni vykonaniu európskeho zatýkacieho rozkazu, a tým aj jej vzatiu do vydávacej väzby).

II.

K spojeniu vecí

6. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP.

7. Podľa čl. II bodu 10 prvej až tretej vety rozvrhu práce na rok 2022 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne súvisia (z hľadiska predmetu konania) alebo v nich ide o tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

8. Z obsahu ústavných sťažností vyplýva, že tieto sa vyznačujú blízkou vecnou súvislosťou – ide o vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu v štádiu vzatia vyžiadanej osoby do vydávacej väzby a v štádiu vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu. Sťažovateľka ako vyžiadaná osoba v oboch ústavných sťažnostiach uplatňuje podobné, vzájomne súvisiace námietky, resp. identické námietky. Ústavnoprávna argumentačná línia sťažovateľky je takto vo viacerých aspektoch podobná, prípadne aj totožná, ústavné sťažnosti smerujú proti uzneseniam najvyššieho súdu vydaným vo veci sťažovateľky.

9. S prihliadnutím na obsah ústavných sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 475/2022 a sp. zn. IV. ÚS 491/2022 a z toho vyplývajúcu skutkovú a právnu súvislosť ústavných sťažností sťažovateľky plénum ústavného súdu v záujme hospodárnosti konania rozhodlo o spojení týchto vecí na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. I. ÚS 475/2022 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

10. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. októbra 2022

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky